

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Boite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.](#)[Collection](#)[Boite_023-10-chem | Philodème. Item\[Alexander Olivier. Philodemi. Signorum explicatio - suite\]](#)

[Alexander Olivier. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0464

SourceBoite_023-10-chem | Philodème.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

13 καθόλου δ' ἐπὶ τούτῳ
βλασφημοῦντος ἔκειγου μέμ-
ψεται, [τούταν]τίον δ' ἐπὶ
ταῖς ἐρεθίζουσαις τῷν νουθε-
τούμενον λύμας καὶ
φανερὸν κάκείνω π[ο-]
ήσει τ[ο]ῦτοι συνβαίνει
τὰρ τὴν διάνοιαν ἀπο-
στρέφεσθαι μέν, ὡς οὐχ ὑ-
γιᾶ λέγοντος [το]ῦ ἀντ[ι]λέγοντος

14 ὥστε τῇ πρὸς τ[ὸ]ις αφοδρὸ[ν]
ποιότη[τ]ι κεχρῆσθαι, [ἐν ᾧ]
δ' οὐκ ἔστι τὴν ἴδιότη[τ]α
καὶ τῶν φιλοφρόνων [.φα]
νων. ὅταν μὴν παρελπίζῃ
τινὰς ἡ αφοδρα μετάλψε τὸν
ἴδιον ἐμφαίνη[ι] δυσχερα-
μόν, οὐκ ἐπιλήσται τοῦ
φιλάτου λέγων καὶ γλυκο-
τ[ά]του καὶ τῶν δόμοιψν καὶ

15 καὶ διὰ
τί παυσαμέγψων ἐπὶ τοὺς
ὅμ. [...]ς μετ[α]βήσεται καὶ
τούς[τοις] δὲ πῶς αὐτοῦ
τὴν ἀνακάκχειν ἐγηνο-

fr. 13, 1—2, 4 (ἐρεθίζουσαι), 10 supplevi

fr. 14, 1, 2 ([ἐν ᾧ]), 9 supplevi 2 ἐν ᾧ vel ἐν οἷς 4 φι-
λοφρόνων (litt. subs. canc. sep.) dis.^a [ἀ]φανίζειν corri-
gendum? 5 μὴν correcxi, estne οὖν scribendum?

fr. 15, 3 γῆ[...]ς pap. θυγ[ου]ς?

χότ[ας] ἐπιδείξει; ηνελ[όν-
τι δ' εἰπεῖν οὕτω παρρησί-
αι <χρήσται> σοφὸς ἀνὴρ πρὸς τοὺς φί-
λους ὡς Ἐπίκουρος καὶ Μη-
τρόδω[ρος]

16 μηδὲ
τότε δακνώμεθα μό-
νον, ἀλλὰ μέχρι ἂν καθα-
ρεύοντας ἐπιδείξωμεν
5 αὐτού[ύς] * πείθειν δὲ καὶ δι-
ὰ τῶν [ἔργ]ων, ἀλλὰ μὴ μό-
νον διὰ τοῦ λέγειν, ὅτι τὴν
παρρησίαν σπανίως ἐνη-
νόχασι

17 χρωμένου καὶ [. . .].¹
τικηὶ καθόλου πάντων.
καν δι' ἀλλων [έτι μ]ᾶλλο[ν]
ἡ παρρησία τένηται, μὴ νο-
5 ε[ι]ν τι]ν' οὕτω ή[ιρ]ήσθαι
χάριν δι[α]βολῆς [ή]μῶν, >
ἀλλὰ

18 ὁ παῖ, καθάπερ τροφῆν
ἀλλοτριούσαν ἔκπτυε

fr. 15, 6—7 ἐπιδείξει — εἰπεῖν vidit iam Crönert 8 supplevi;
an παρρησίας τοιούτης scribendum?

fr. 17, 1 Κλ. pap. 3 (έτι), 5—6 supplevi

fr. 18, 1—3 inducit Philod. praeceptorem discipulo suadentem ut perversas doctrinas repudiet, quibus antea imbutus erat
10 σκώπτειν supplevi

fr. 15, 6 Usener o. l. 131, 13; Crönert o. l. 622 — Metro-
dori XXIV (p. 556) Koerte.

